

OTIUM

Wie woont er: Dominic Christiaens, Leen en hun kinderen Juul, Lowie en Oscar
Tuin aangelegd in: 2015
Oppervlakte: 1000 m²
Eigen zaak sinds: 2001
Type woning: halfopen bebouwing met binnenkoer
Regio: Oost-Vlaanderen
Adres: Poorterij 13, 9660 Brakel
0032 476 61 32 64
www.otium.be

Vijf top tuinbewoners:
Lampepoetsersgras – *Pennisetum incomptum*
Ijzerhard – *Verbena bonariensis*
hortensia – *Hydrangea macrophylla 'madame Emile Mouillière'*
Kleinbladige linde – *Tilia cordata of 'winter orange'*
Krentenboompje – *Amelanchier lamarckii*

ELKE TUINLIEFHEBBER HEEFT EEN VERHAAL

Het bureau voor landschaps- en tuinarchitectuur Otium is het geesteskind van Dominic Christiaens, die zijn groene vingers niet van thuis meekreeg, maar ze zelf op jonge leeftijd ontwikkelde. Als kind nam hij op eigen initiatief het onderhoud van de ouderlijke tuin voor zijn rekening. Die was weliswaar klein, maar bleek daarom geen minder goede leerschool te zijn. Dominic was bijzonder nieuwsgierig en leerde ontzettend snel bij over planten en hoe ze te onderhouden. Hij spendeerde ettelijke uren aan onkruid wieden, schoffelen, omspitten en snoeien. Zijn grootouders brachten hem de kneepjes van het 'moestuinieren' bij. Toch wist hij op achttienjarige leeftijd niet eens dat het beroep van tuinarchitect bestond. Zijn interesse voor architectuur was wél uitdrukkelijk aanwezig.

Deze belangstelling voor architectuur en binnenhuisarchitectuur beïnvloedt tot vandaag zijn visie op het ontwerp van een tuin. Die is voor Dominic geen losstaand gegeven, maar het verlengstuk van een woning in de breedste zin van het woord; zowel de architectuur, het interieur als haar bewoners leveren de inspiratie voor het ontwerp. En dat is precies waar klanten die bij Otium aankloppen naar op zoek zijn, een tuinontwerp dat naadloos aansluit bij de bestaande stijl en architectuur van hun woning. Hoe ambitieuzer zo'n opdracht is, hoe liever Dominic de uitdaging aangaat. Hij houdt wel van projecten waarover hij wat langer moet nadenken, de voldoening achteraf is des te groter. Het gebeurt zelfs dat Dominic samenzit met de architect bij een (ver)bouwproject om samen bepaalde ruimtes optisch te versterken, of lijnen naar buiten door te trekken via materiaalkeuze of kleurgebruik. Zo vormen het gebouw, de tuin en het landschap één geheel, en zijn ze perfect op elkaar afgestemd.

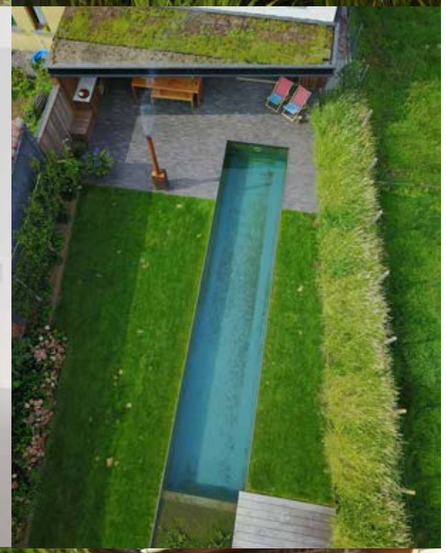

EN HOE ZIET DE TUIN ERUIT?

In de beginjaren van Otium had Dominic zijn bureau in Gent, maar na enkele jaren raakten zijn echtgenote Leen en hijzelf uitgekeken op de stad. Ze verlangden ernaar om het hele jaar door zoveel mogelijk tijd in de natuur te kunnen spenderen. Dus verhuisden ze naar het landelijke Brakel, een gemeente in het hart van de Vlaamse Ardennen, waar ze een hoeve in halfopen bebouwing kochten, met een prachtig uitzicht over het glooiende landschap. Al was er wel nog wat werk aan de winkel. Zo was het hele huis aan een grondige verbouwing toe en bestond de tuin uit niet veel meer dan een grasveld waarin een appelboom stond. Zowel de verbouwing als de aanleg van de tuin heeft Dominic integraal op zich genomen.

Trouw aan zijn eigen stijl, wist hij een totaalvisie te realiseren: de strakke lijnen zien we zowel binnen als buiten terugkeren en worden uitgebalanceerd door een frequent gebruik van warme materialen, zoals hout en natuursteen. Ook de overgang tussen binnen en buiten verloopt harmonieus door onder andere grote schuiframen te plaatsen, dezelfde vloerstenen te gebruiken binnen en buiten en van het terras achteraan een soort buiten-bijkeuken te maken. Intussen woont het gezin hier elf jaar en maakt de tuin deel uit van het dagelijkse leven. Ook het bureau van Dominic is er gevestigd en zijn echtgenote Leen, lerares biologie, organiseert er in haar vrije tijd workshops bloembinden, een passie waarin ze zich al jaren verdiept. Ze doopte haar florale creativiteit met de naam ‘Poorterij Bloembinderij’. En de kinderen? Die vind je wel terug op de binnenplaats of in de zwemvijver, of ze spelen op het gazon, zoeken iets lekkers in de moestuin en gaan achteraan even naar de bijenkasten kijken.

Over elk detail in de tuin is nagedacht. Ook het krentenboompje op de binnenplaats, dat bloeit in de lente en mooi verkleurt in het najaar, staat daar met een reden. Het oogt niet alleen mooi vanuit Dominics bureau, dat via een groot schuiframe in verbinding staat met de binnenplaats, het groeit ook niet te snel en heeft toch het formaat van een volwaardige boom. Bovendien is het de favoriet van verschillende vogels die als dank de binnenplaats vaak opvrolijken met een minifluitconcert. Het zitmeubel, geflankeerd door enkele sierpotten met cactussen en vetplanten, geeft de binnentuin een hoog cocoongehalte. Naast het schuiframe van zijn bureau, dat meestal openstaat, zelfs bij lichte regen, groeit een rozelaar die een fijn aroma verspreidt. In de borders wuiven verschillende siergrassen. Om visuele eenheid en rust te creëren en op donkere winterdagen het buitengevoel te bewaren, loopt de vloer met kleiklinkers helemaal door van

Een vijver geeft bovendien dynamiek aan een tuin: er zwemmen vissen in, vogels lessen er hun dorst of zoeken naar kikkerdril, en de kleur van de vijver verandert en beïnvloedt de sfeer van de tuin naargelang het licht of de stand van de zon.

het bureau naar de binnenplaats, en via enkele trappen door de keuken naar het achterliggende tweede en grootste deel van de tuin.

Daar is de lange zwemvijver een echte blikvanger. Hij werd aangelegd om verschillende redenen. Zijn weerspiegelende effect creëert optisch meer ruimte – een slimme zet in een smalle tuin – en zijn lengte en loodrechte positionering benadrukt de diepte van de tuin; je blik wordt over de vijver heen, ver naar achteren geleid. Uiteraard zijn ook de kinderen dolblij met een vijver waarin ze de hele zomer kunnen zwemmen en duiken. Een vijver geeft bovendien dynamiek aan een tuin: er zwemmen vissen in, vogels lessen er hun dorst of zoeken naar kikkerdril, en de kleur van de vijver verandert en beïnvloedt de sfeer van de tuin naargelang het licht of de stand van de zon. Dominic wou absoluut een tuin waarin ook dieren en insecten zich thuis voelen. Daarom staat er paarsbloemige verbena tussen de lange grassenborder aan de zijkant, die trekt vlinders aan. Grassencombinaties komen vaak voor in de ontwerpen van Dominic. Ze zijn makkelijk te onderhouden, brengen beweging in een statisch landschap en zijn op hun mooist in de herfst, wanneer andere planten hun glans verliezen.

De rest van de achterliggende tuin is onderverdeeld in een gazon en een bescheiden moestuin annex boomgaard, met onder meer peren- en appelbomen, bessenstruiken en een serre met *homegrown* tomaten en pepertjes (zonder pesticiden!). Net zoals vroeger in de ouderlijke tuin onderhoudt Dominic alles zelf, al dan niet geholpen door de kinderen. Voor hem is het pure ontspanning om tomaten op te binden, onkruid te wieden, te zaaien en bessen te plukken. Na een opleiding tot imker, schafte hij zich ook vier bijenkasten aan waarmee hij in zijn eigen honing voorziet. Zelfs de kinderen hebben hun eigen imkerpak op maat. En als Dominic en Leen terugkeren uit Gent, zeggen ze soms lachend tegen elkaar dat de vakantie in Merelbeke begint. En thuiskomen in hun tuin, voelt een beetje als op je vakantiebestemming aankomen.